

Advies van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat over de vereniging van een Franse revisorenvennootschap met een Belgische bedrijfsrevisor.

Het Franse Ministerie van Justitie heeft het advies gevraagd van de Hoge Raad voor het Bedrijfsrevisoraat over de vraag of een lid van het Instituut der Bedrijfsrevisoren zich in België mag verenigen met een Franse vennootschap van revisoren (Commissaires aux comptes).

In het algemeen is de Hoge Raad van oordeel dat zulke vereniging slechts kan worden toegestaan onder de volgende voorwaarden :

1. De meerderheid van de aandelen in de vennootschap en de meerderheid van de stemmen in de algemene vergadering moeten toekomen aan leden van het Instituut der Bedrijfsrevisoren (artikel 14 van het koninklijk besluit van 15 mei 1985).
2. De Franse revisoren moeten beantwoorden aan de voorwaarden inzake bekwaamheid en vorming neergelegd in de achtste E.E.G. richtlijn van 10 april 1984, en met name aan de voorwaarden vervat in de artikelen 2 tot 22 met betrekking tot de regels inzake erkenning.
3. De Raad van het Instituut der Bedrijfsrevisoren kan de vereniging toestaan van een bedrijfsrevisor met een (rechts) persoon die in het buitenland een hoedanigheid heeft die als gelijkwaardig werd erkend (artikel 8 van de wet van 22 juli 1953).

In afwachting van dergelijke erkenning moet het Instituut nochtans de wetten en deontologische reglementen eerbiedigen die het beroep van revisor in België regelen. Het Instituut is dus gemachtigd dergelijke vereniging niet toe te staan, indien het van oordeel is dat de voorwaarden van de beroepsuitoefening in het buitenland onverenigbaar zijn met de deontologische normen die in België gelden.

In het onderhavige geval, zouden ^{de} voorwaarden tot machtiging van een vereniging tussen een bedrijfsrevisor en een in België gevestigde fiduciaire niet vervuld zijn, omwille van het feit dat over het algemeen een fiduciaire gelast is met het bijhouden van de boekhouding. Het bijhouden van de boekhouding als hoofdactiviteit is onverenigbaar met de uitoefening van het beroep van bedrijfsrevisor, vermits de activiteiten van bedrijfsrevisor zelf als hoofdactiviteit moeten worden uitgeoefend (artikel 3 van de wet van 22 juli 1953, houdende

oprichting van het Instituut der Bedrijfsrevisoren, gewijzigd door artikel 33 van de wet van 21 februari 1985). Bijgevolg heeft het Instituut der Bedrijfsrevisoren in onderhavig geval redelijkerwijze kunnen beslissen de voorgestelde vereniging niet toe te laten.